

descriind educația sa printre „anglo-saxonii cei mai puri care se găsesc astăzi”, subliniind stereotipurile populare fără a aduce omul la viață. Câțiva ani mai târziu, York a contactat un editor despre o ediție a jurnalului său de război, dar editorul a dorit materiale suplimentare pentru a concretiza povestea. Apoi Tom Skeyhill, un veteran australian al campaniei Gallipoli, a vizitat York în Tennessee și cei doi s-au împrietenit.

În numele lui York, Skeyhill a scris o „autobiografie” la prima persoană și a fost creditat în calitate de editor al sergentului York: *His Own Life Story și War Diary*. Cu o prefață a lui Newton D. Baker, secretar de război în primul război mondial, a prezentat un York unidimensional completat cu povești despre viața din munții Tennessee. Recenzii au menționat că Yorkul și-a promovat povestea vieții doar în interesul finanțării programelor educaționale: „Poate că purtarea lui York după faimoasa sa exploatare din Argonne își dezvăluie cel mai bine măreția nativă ... Nu se va exploata pe sine decât pentru propriul său popor. ceea ce oferă cărții sale un apel dincolo de conținutul său. ”

Personajul alpinist Cowan și Skeyhill promovat reflectă propriile convingeri ale lui York. Într-un discurs la Târgul Mondial din New York din 1939, el a spus: Noi, descendenții vânătorilor de pionieri de lungă durată ai munților, am fost numiți scoțian-irlandezi și anglo-saxonii puri, iar acest lucru este gratuit, cred. Dar vrem ca lumea să știe că suntem americani. Mediul spiritual și viața noastră religioasă din munți ne-au făcut spiritul să fie complet american și acel adevărat spirit pionier american există încă în munții Tennessee.

Chiar și astăzi, vreau să știți cu toții, cu toată zgomotul lumii și atracțiile sale rele, încă mai găsiți în micile cabane de bușteni din munții Tennessee acel altar de rugăciune de modă veche - același lucru cu care erau obișnuiți au pe vremea bunicii și a bunicului - care este adevăratul spirit al vânătorilor lungi. Noi, în munții Tennessee, nu suntem europeni transplantați; fiecare fibră din corpul nostru și fiecare emoție din inimile noastre este americană.

Timp de mulți ani, York a angajat un secretar, Arthur S. Bushing, care a scris prelegerile și discursurile susținute de York. Bushing a pregătit și corespondența lui York. La fel ca lucrările lui Cowan și Skeyhill, cuvintele atribuite în mod obișnuit lui York, deși reprezintă fără îndoială gândirea sa, au fost adesea compuse de scriitori profesioniști. York refuzase de mai multe ori să autorizeze o versiune cinematografică a poveștii sale de viață. [60] În cele din urmă, în 1940, în timp ce York căuta să finanțeze o școală biblică interconfesională, el a cedat unui producător persistent de la Hollywood și a negociat el însuși contractul.

În 1941, filmul *Sergeant York*, în regia lui Howard Hawks cu Gary Cooper în rolul principal, a povestit despre viața sa și despre acțiunea Medal of Honor. Scenariul a inclus mult material fictiv, deși se baza pe Jurnalul lui York. Comercializarea filmului a inclus o vizită a lui York la Casa Albă, unde FDR a lăudat filmul. O parte din răspunsul la film s-a împărțit de-a lungul liniilor politice, cu susținătorii pregătirii și ajutorului pentru Marea Britanie entuziaști („prima contribuție solidă a Hollywoodului la apărarea națională”, a spus Time) și izolațiști numind-o „propagandă” pentru administrație.

A primit 11 nominalizări la Oscar și a câștigat două, inclusiv premiul Oscar pentru cel mai bun actor pentru Cooper. A fost imaginea cu cele mai mari încasări din 1941. Câștigurile York din film, aproximativ 150.000 de dolari în primii doi ani, precum și redevențe ulterioare, au dus la o bătălie de zece ani cu Serviciul de Venituri Interne. York a construit în cele din urmă o parte din școala sa biblică planificată, care a găzduit 100 de elevi până la sfârșitul anilor 1950.